

אשריכם ישראל!

עלון החיזוקים החודשי של כל יהודי

גיליון מס' 53 \ אלול תשע"ה \ כתובת: עד' גת 106 דירה 10 קריית גת \ דוא"ל: Mabatye@gmail.com

בס"ד

גיליון מורחב לחודש אלול

מאמרי חיזוק, סיפורים, ומכתבי הקוראים

מוצאי שמיטה משיח בא!

מאמר אקטואלי לחודש אלול – מוצאי שמיטה תשע"ה

נחוש אמונה חזקה ותלות מוחלטת בבורא עולם, אשר "אין עוד מלבדו", ושהכל תלוי רק ברצונו יתברך, ושכל רגע ורגע "מלא כל הארץ כבודו" – הוא נמצא כאן ורואה אותי ושומע אותי!

אז אם אנחנו רוצים לקרב את הגאולה, בואו נחלים כולנו יחד: כבר מעכשיו אוהבים כל יהודי, מכבדים כל יהודי, ומשתדלים לעזור לכל יהודי, ומתאמצים לזכור שהשם יתברך נמצא כאן לידנו, ומשגיח עלינו, ושומע אותנו בכל עת ובכל שעה, ורק הוא שיכול באמת לעזור לנו. וכאשר נתנהג כך, בודאי נקרב את הגאולה השלמה אשר בה יתקיים "ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם", ויקבץ נדחינו מארבע כנפות כל הארץ, וימלוך השם לבדו על כל העולם, באופן שיביא כל יצור כי השם יצרו ומשגיח עליו בכל רגע, ולפניו תכרע כל ברך, "ביום ההוא יהיה השם אחד ושמו אחד".

*****

בשלושת השבועות התפללנו על גאולה, השתדלנו להתגעגע ולצפות יותר לגאולה, ואף לעשות מה שאפשר בכדי לקרב את הגאולה, על ידי אמונה ואהבת חינו, כעת בחודש אלול זה הזמן להמשיך עם החיזוקים הללו, לקראת יום המלכת השם יתברך – ראש השנה, בכדי שנוכה גם לשנת גאולה וישועה, שנה טובה ומתוקה.

חודש אלול זה זמן של התחדשות, כעת הזמן לפתוח "דף חדש" עם בורא עולם... ו"דף חדש" עם המשפחה, החברים, השכנים, וכלל ישראל. זה הזמן להודו לרצות את כל מי שפגענו בו ואפילו ממש בטעות וללא כוונה, ואפילו אם הוא רק "דמיון" שזילזלנו בו, נתאמץ כעת לבקש ממנו מחילה, ונתאמץ מעכשיו לכבד כל יהודי בפה ובלב. והוא רחום יכפר עוון, ויכתבנו ויחתמו לשנה טובה ומתוקה, יחד כל בית ישראל.

פאמפה ומידידות אצלנו אצלנו

העלון הוקדש לע"ו נעמי בת שולה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

חברים יקרים! שלום לכולכם. כולנו מאמינים בני מאמינים שבכל יום יכול לבוא המשיח, ואף על פי שהתמהמה עם כל זה נחכה לו בכל יום שיבוא, ואם בכל יום ויום אנו מצפים למשיח ולגאולה, כל שכן כעת, שהזמן מסוגל מאד לגאולה, וכמו שאומרת הגמרא (סנהדרין צ"ו.) "מוצאי שביעית בן דוד בא", שיש יותר אפשרות לזכות בקלות לגאולה סביב מוצאי שנת השמיטה. וגדולי עולם חיו את דברי הגמרא באמונה שלמה, וכמו שמסופר על מרן ה"חפץ חיים" זצ"ל שכאשר הצינו לגאון רבי מאיר קרליץ זצ"ל את הרבנות באחת העיירות בחו"ל, קם ועלה לשאול בעצת החפץ חיים זצ"ל,

אם כדאי לו להיענות להצעה, ענה לו החפץ חיים כי נראה לו שאין זה כדאי, אבל היות ואני מסתפק בדבר – הרי אנו נמצאים בשנת השמיטה, והגמרא אומרת שבמוצאי שביעית בן דוד בא... "בוא נחכה למשיח, ומה שיאמר נעשה". כשראה החפץ חיים שרבי מאיר מחיך קצת למשמע התשובה, אמר לו החפץ חיים: "יש לך ספק בדבר? אצלי זה בחזקת ודאי".

שנת השמיטה אשר אנו עומדים בסיומה היתה עמוסה בהרפתקאות ברחבי העולם, רעידות אדמה, מלחמות רבות, ומפללות כלכליות גדולות. העולם נמצא במצב "לא יציב" ובכל יום ויום יכולה לפרוץ מלחמת עולם גלויה אשר לא היה כמוה מעולם. כל אלו ועוד רבות הן מסימי הגאולה, ובפרט במוצאי שנה זו אשר היא מוצאי שביעית, קל יותר להתחזק באמונה ש"פתאום יבוא משיח", ולצפות לגאולה שתבוא אלינו בפתע פתאום.

ומה תהיה בגאולה? רק נשמע את קול שופרו של משיח וכבר נרגיש שכולנו – כל ישראל אחים, פתאום נשכח את כל ההבדלים הקטנים בדרכים ובמנהגים, נעזור לכולם להתארגן לנסיעה לירושלים, מחוץ אהבת ישראל גלויה, אהבה שלצערנו בדרך כלל היא מתגלית רק כשנפגשים ביחד באיזה מקום רחוק בחו"ל ללא אנשים מוכרים, פתאום כל יהודי שפוגשים מרגישים כאח שלו, בגאולה יסורו כל מחיצות הדמיון ונגלה את האהבה האמיתית ששוכנת בקרבנו. ופתאום

מכתבים למערכת:

(מדינת ישראל) ותבא את צרה ליוצק אנטם לא יבוא
למשגר אלא ממנה יושע."

כדאי להשיג את העלון הנ"ל, לתאמות והערות או
לפרסומות להפצת העלון הנ"ל פ' 052-7143316 או פ' 050-4137117
18:00-21:00 שעות הפעילות

e.n
אקדמ

תגובת המערכת: חן על מכתבו המחוקק. חשוב מאד
לפרסם חיוקים אלו, שכן יש הרבה ש"חוששים"
מלצפות לגאולה, שמא כשהיא תתקרב יותר ונסבול יותר
יסורים של "עקבתא דמשיחא", ובאמת ראיתי צימוטים
רבים מגדולי הדורות האחרונים, שמשמים עיקבו את
הגאולה כל כך הרבה זמן דוקא בכדי שמרגע הגאולה
יהיה אך ורק טוב לכל ישראל, ובפרט למי שמתדל
להתחוקק, או אפילו אם לא יספיק לתקן את עצמו כמו
שצריך, מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה, ובודאי
לא יסבול לעתיד לבוא, ואפשר להאריך בזה הרבה, אך
כללו של דבר שמצד אחד אנו צריכים להתעורר
ולהתחוקק בעקבות כל השמועות והחששות, ובודאי כמו
שמוכרחים לעשות השתדלות בפעילות במחונות כל שכן
שיש לעשות השתדלות רוחנית, להתחוקק ולהתפלל
שנוכה לישועה, ומצד שני חשוב שלא נישבר מחמת
החשש ונזכור שבסופו של דבר כולנו נרויח מהגאולה
השלמה, כמו שהבאנו בעלון הקודם בשם גדולי הדורות
שהמשיח ישמח בכל אחד ואחד מאיתנו.

****

על מה ששומעים בתקשורת...

לכבוד הרב שמעון, שלום וברכה
אני מקווה שלא תכעס עלי שאני שואל את שאלתי: לצערי
אי צדין צופה בתקשורת החילונית, ולאחרונה נחשפתי
להרבה מקרים שארצו עלי ידו אנשים חרדים... ושאלתי
היא: איך זה יכול להיות? האם התורה לא מספיק
מצדנת את האנשים האלה???

תשובה: ידידי היקר! אני שמח שלפחות אתה מעוניין
לשמוע תשובה... יש לי הרבה מה לומר לך אבל את רוב
הדברים אוכל לומר לך רק דרך הטלפון, או בבקשה צור
עמי קשר ואשמח להרחיב איתך את הדיבור. אולם
במסגרת העלון אני רוצה לכתוב כמה נקודות חשובות:
1] כבר חז"ל אמרו לפני שנים רבות שסמוך לבוא
המשיח "ראי השם ימאסו" – יגיע מצב שפשוט ירכלו
כל כך על ציבור יראי השם, עד שימאסו אותם על
הציבור. כנראה שהתקשורת שותפה בקירוב הגאולה...

2] להבדיל, כשהנאצים בשעתו פרסמו כל כך הרבה
בתקשורת נגד היהודים, האם יהודים האמינו למה
שפורסם שם? ודי למבין...

3] לכל יהודי יש בחירה, וכל הגדול מחברו יצרו גדול
ממנו, כך שקודם כל יש להתפעל מכך שרוב רובו של
ציבור עובדי השם מחזיקים מעמד על אף היצר הרע
הגדול שיש להם...

על דיבורים בחפלה

לכבוד צורק העלון אשרכט ישראל. ה"י

דבר ראשון אני מודה לך על העלון המוקדע מידי חודש
בחודש עם חיוקים אקטואליים לכל יהודי, שכל משפחתי
נהנת מזה, ואחי שטר בעיר מרוחקת בצפון פעם הוא ראה
את העלון הקדוש ומאז בכל פעם הוא מקבט שאני
אשמור לו את העלון.

דבר שני רציתי לעזור את עם ישראל כולו בדבר חומר
מאד שקורה לפיתחנו, וזהו רח"ל דיבורים על חולין בבית
מקדש מצט, שפצאמים ללא מים לב פועם יהודי את
חבירו במאן שיש ציבור שמתפללים והוא שואל לשלמו
ומכאן נפתחת שחה על כל עסקיו וצניו וחדשות
הצולט, במאן שהציבור רוצים להטיד אמן או לשמוע
קריאת התורה, או במאן שנותנים שח ובלל בפסוקי
דזמרה. וראיתי שיש מדרש שכותב שזה עושה קטרוט על
צ"י שבמאן שאומות הצולט מתאספים בבתי תפילה שלהם
במסדריהם ובמנזריהם אין דיבורים אצלם והם מושלם
במאן תפילותיהם, וצ"ל זה השטן מקטריט שאצל אומות
הצולט יודעים לכבד בתי תפילה ואצל בני היהודים
לפצאמים אין מספיק כבוד, צ"כ באתי לעזור את כולט
שמי שכעת אינו מתפלל ורוצה לדבר בכל צניו הצולט
הזה במאן שאחרים מתפללים או שומעים קריאת התורה,
חייבים לצאת מחוץ לבית הכנסת ולא יהיה קטרוט ח"י
על הציבור כולו.

ישר - כח

רנני בר (קרית מלאכי)

*****

ימות המשיח – לפחד או לשמוח?

"אשרכט ישראל", שלום רב.

תודה על העלון המיוחד שאני מקבל בדוא"ל מדי חודש
בחודש.

היות ולאחרונה אתם מרבים לפרסם על הצפיה לעאלוה,
שדדלי ישראל אומרים שאנו ממש קרובים לעאלוה, וכן
התייחסתם לאחרונה לאיום האיראני ולאיום ה"מדינה
האסלאמית", לכן תרשו לי לשלוח לכם שני ציטוטים
מצודדים מחז"ל ורנ"ל שראיתי בעלון מיוחד בשם
"העאלוה פתח צפית לישועה?", אני מצתיק את הדברים
כפי שהבאנו שם:

במדרש (ילקוט ישועה תצט) "אמר ר' יצחק שנה שמלך
המשיח נלמה בו כל מלכי האומות מתערים זה בזה, מלך
פרס (אירן) מתערה במלך ערבי (כנראה ערב הסעודית)
והולך מלך ערבי לאדום לטול עצה מהם (אמריקה
תואמת בסעודיה) וחוזר מלך פרס ומחריב את כל הצולט
(אטום) וכל אומות הצולט מתרעשים ומתבהלים ונופלים
על פניהם ויאחז אותם צירים כצירי יולדה וישראל
מתרעשים ומתבהלים ואומרים להיכן נבוא להיכן נלך
(איך בורחים מפצצת אטום?), ואומר להם בני אל
תתיראו כל מה שפשיתי לא עשיתי אלא בשפילכט, מפני
מה אתם מתיראים, אל תיראו, הציצ למן עאלותכט."

ובספר אור יקר צמוד 122 לר' מקורדוקרו לפני 500 שנה
כתב דברים מדהימים וזה לשונו שם: "ויתאסכו כל
הצמים ויעשו עצת שלום (הסכט עם אירן) בניהם
ויתפכו לישראל להשיח מפני שהקימו להם מלכות

איך "מקרה" בעולם כלל מעשה ולקחו

אחרים כבר יושבים בשולחן זה, ושאלך לחפש לעצמי מקום פנוי אחר".

"לא מצאתי לעצמי מקום אחר, וכיוון שכך עזבתי את הישיבה שעה בלבד לאחר שהגעתי אליה! ומאז לא הוספתי להגיע למקום, ולא ישבתי עוד ליד דף גמרא. כיום כל מהותי מסתכמת בפקידות בבנק, כשלעומת זאת אתה זכית לגדול ולהיות תלמיד חכם, וזוהי הסיבה לכך שאיני מוחל וסולח לך במשך כשלושים שנה!". כך סיים הפקיד את וידויו הנורא ושתק. לשמע דברים אלו פרץ מיודענו בבכי מר וביקש את סליחתו ומחילתו של הפקיד על המעשה שלו בימי בהירותו, וכך בכו שניהם על העבר, עד שלבסוף הפקיד התרצה וסלח לו.

והוסיף ראש ישיבת סלבודקה וסיפר, כששמע סיפור מבהיל זה - הוא בירר אודות האברך, והגיע עד אליו כדי לוודא אצלו, שאכן הסיפור אמת. כששמע שכך באמת היה - הוא חיזק את האברך, שדווקא זכות התורה שלמד היא שעמדה לו להפסיק אותו מלימודו, כדי שילך לבנק, שזהו דבר שהוא אינו רגיל בו כלל, וזאת כדי שיפגוש שם את הפקיד ויזכה למחילתו הגמורה.

בהזדמנות זו הוסיף האברך לסיפור ההשגחה ואמר שכאשר הוא שב לביתו וסיפר לאשתו את המעשה - אשתו התקשתה להאמין לדברים, והלכה לברר בעצמה בבנק על אודות אותו הפקיד.

בבנק, אמר לה המנהל: "הפקיד הזה אינו עובד בסניף שלנו באופן קבוע, אלא בסניף בתל אביב. מכיוון שהיה חסר לנו עובד באותו היום שבעלה הגיע לבנק - ביקשנו מהנהלה הראשית לשלוח לנו פקיד, שימלא את המקום החסר. ואותו פקיד שאת מבררת עליו, הגיע לעבוד בסניף שלנו בבני ברק רק באותו יום".

עדות זו של המנהל הבנק מעצימה את הסיפור ההשגחה. הנה דווקא באותה שעה שבה באופן יוצא מגדר הרגיל הגיע האברך לבנק, למקום שבו לא דרך שלושים שנה, דווקא באותו יום זימן הקב"ה שיהיה חסר פקיד בסניף בבנק בבני ברק, ומכל מאות פקידיו הבנק בארץ נשלח לעבודה במקום דווקא פקיד זה שהיה בעברו תלמיד ישיבה, על מנת שיפגוש באברך והם יזכו להתפייס ולהגיע למחילה גמורה. הרי זוהי יד ההשגחה הנראית באופן גלוי ומוכח. (מתוך העלון הנפלא "משכן שילה").

עד כמה עלינו לחשב בכל מעשה את השלכותיו - זאת אי אפשר לתאר ולשער. לעיתים מעשה קטן יש בו כדי לגרום נזק עצום ולעיתים אף לדורות. סיפורי ההשגחה בכל העולם, מחייבים אותנו להכיר כי יש אדון לבריאה והוא המנהל את העולם בכל רגע ורגע. ראש ישיבת סלבודקה בארץ ישראל, השמיע באוזני הרב פינטו שליט"א סיפור השגחה מדהים, המחזק באמונה וביטחון בבורא ובהשגחתו הפרטית בעולם. ומעשה שהיה - כך היה:

יהודי תלמיד חכם בבני-ברק היה יושב כל ימיו והוגה בתורה. אשתו, שסייעה לו בתורתו, ניהלה לבדה את כל ענייני היום יום, וכן את כל העניינים הכספיים והטכניים הקשורים לניהולו השוטף של הבית, וזאת בשל הכרתה בחשיבות לימוד התורה הקדושה. וכך אפשרה למיודענו לשקוד ולעלות בתורה הקדושה.

באחד הימים היה עליה להפקיד המחאה חשובה מאוד בבנק, אולם בשל אילוצים מסוימים לא הייתה בידיה כל אפשרות לעשות זאת בעצמה. מחוסר ברירה היא ביקשה מבעלה, שילך הוא לסניף הבנק ויפקיד שם את המחאה, ולאחר מכן ימשיך לכולל בו הוא לומד.

לשמע הבקשה הסכים הבעל המסור לעשות כפי שביקשה ממנו רעייתו. וכך מיודענו מצא את עצמו ממתין לפקיד בבנק כשמוסר את האנשים לפניו. כשהגיע תורו והוא עמד מול פקיד הבנק - הביט בו הלה, ולאחר מכן שאל מה שמו. לשמע תשובת הבעל, בירר הפקיד האם ארץ מוצאו היא אנגליה.

היהודי, שהיה אברך תלמיד חכם התפלא עד מאוד. מהיכן יודע הפקיד בבנק על ארץ המוצא שלו? פליאתו גברה שבעתיים כאשר הוסיף ושאל אותו, האם הוא למד בבחירתו בישיבה פלונית.

כשהשיב גם על כך בחיוב, שאל אותו הפקיד האם הוא זוכר אותו מוזמן היותם בישיבה. מיודענו הביט בו ארוכות, אולם לא הכיר ולא זכר כלל את הפקיד מוזמן לימודיו בישיבה, וכשהשיב בשלילה, פתח הפקיד בווידוי אישי: "בכל יום כיפור, כאשר אני מבקש מהקב"ה, שיסלח לכל האנשים שחטאו כנגדי, אני מוסיף ואומר, שלכולם אני סולח חוץ מאשר לך!".

"לפני כשלושים שנה כשהייתי נער, הוריי שלחו אותי ללמוד בישיבה באנגליה, שבה גם אתה למדת. כשנכנסתי בפעם הראשונה לחדר האוכל של הישיבה, זמן קצר לאחר שהגעתי למקום, חיפשתי כסא פנוי ליד אחד השולחנות, והנה הבחנתי בכסא פנוי בשולחן שבו אתה ישבת, אך כשניגשתי להתיישב במקום, אמרת לי שבחורים

חסיד אחד מקאצק היה צועק בשעת התפילה: אבא! אבא! ואמר אליו החסיד השני בצחוק: אולי השם לא אבא שלך, שכן הגמרא אומרת שבזמן שאין עושין רצונו של מקום נקראים עבדים ולא בניו... שמע הרבי מנחם מענדל מקאצק זצ"ל והגיב: אם צועקים כל כך הרבה פעמים "אבא", הוא נעשה "אבא" ... ("אמת ואמונה" פ"ה).

להזמנת הרצאות \ חוברות \ דיסקים מאת הרב שמעון גוטסמן שליט"א עורך העלון "אשריכם ישראל"

התקשרו: 08-9743208

תודה מיוחדת לכל השותפים שלנו בהפצת העלון החודשי במקומות הבאים:

אופקים \ איתן \ אלומה \ אשדוד \ אשקלון \ בני ברק \ דימונה \ ירושלים \ לוד \ מודיעין עלית \ מצפה רמון \ מעלות \ קרית גת \ קרית מלאכי \ רחובות \ רמלה \ תל ציון

בתרומת 50 שקלים אתה מוכה עוד 250 משפחות לקבל את החיזוקים מביט "אשריכם ישראל" ניתן לתרום להנצחה, לברכה, או לעילוי נשמה (אשראי \ הו"ק \ דואר) תוכלו ליצור עמנו קשר ב: 08-9743208

דברים אחדים מתוך סדרת השיעורים

שנערכו בימי "בין הזמנים" ע"י מערכת "אשריכם ישראל" ומדרשת "אורות לנוער" – קרית גת

הרב אהרון זאב גומסמן שליט"א

* בבית דין של מעלה שואלים כל אחד האם הוא קבע עתים תורה, יש אחד שעובד רוב היום והוא בודאי חייב בקביעת עתים לתורה, שיקדיש זמן מסויים מהיום ללימוד התורה, ועל אותו הזמן לא יותר אף אם יפסיד כסף רב.

אולם גם אחד שלומד כל היום, שלרוב הפוסקים אינו חייב בקביעת עתים, כי העיקר שלומד כמה שיותר. מכל מקום יש מעלה גדולה שיקדיש זמן מסויים ביום, שבו ילמד בכל מצב, וגם כשצריך לצאת מלימודו לצורך עניין מסויים ישתדל לעשות זאת לא באותו הזמן שקבע לו. ובאמת הסטיפלער זצ"ל, כך מביאים ב"ארחות רבנו", היו לו זמנים שעליהם לא ויתר בשום פנים ואופן, חוק ולא יעבור.

* אחד שעוסק למלאכתו, מלבד קביעת עתים לתורה יש עליו חוב של החזקת תורה, להפריש מכספו לטובת אלה שמקדישים את זמנם ללימוד התורה, וזוהו הוא אף נעשה שותף במה שהם לומדים. ה"חפץ חיים" אומר שכמה שיותר תומכים בתורה כך העכר יגדל.

* אומר הבן איש חי זצ"ל ב"בן יהודע" שעשיר שתומך בלומדי תורה יכול לחשוב לעצמו שכיון שהוא תומך בתורה הוא פטור מלימוד תורה, ובאמת זה אינו, כי מכל מקום חייב הוא לקבוע עתים לתורה, ולכן אומרת הגמרא שבבית דין של מעלה אם מגיע עשיר ואומר שלא עסק בתורה כי עשיר היה אמורים לו כלום היית יותר עשיר מרבי אלעזר בן חרסום, כי הוא - העשיר הגדול לא הסתפק בכך שתמך מאד בלומדי התורה, אלא גם עמל בתורה בעצמו.

*****

הרב מרדכי דניאלי שליט"א

ראש מוסדות "היכל דוד" - אנשקלון

* השכל האמיתי הוא של התורה הקדושה, וצריך להתרגל להיכנע אליו, ורק כך במוח שלא מועים.

* יש לקיים כל מצוה עם כונה. כל כך הרבה מצוות אנחנו מקיימים כל יום בלי לשים לב, אתה עולה לאוטובוס ומשלם לנהג? אתה כבר מקיים שלוש מצוות מהתורה, ביומו תתן שכרו וכו'.

* צריך להתחבר למצוות, לא לעשות אותם רק בשביל "לצאת ידי חובה" ולהמשיך הלאה, צריך לעשות את זה עם כל

הלב, לזכור מה אנחנו עושים - לכוון, וגם לשמוח בקיום המצוות. כך לא יוצר מצב שאחד לא זוכר אם הוא הניח תפילין היום, או האם הוא אמר יעלה ויבוא בתפילה... תשאל אותו אם הוא אכל היום אבטיח? הוא לא ישכח...

הגאון רבי ישראל נח ברגר שליט"א

ראש מוסדות "ישמח משה"

* סוד ההצלחה הוא ג' דברים: לוותר, ולוותר, ולוותר...

* צריך לשמוח עם מה שיש, ולומר כל יום תודה רבה להשם. אמרתי פעם מעל: ילד אחד היה אילם, הוא אף פעם לא דיבר, יום אחד הוא יושב לאכול מרק והתחיל להתלונן: אמא, אין מלח במרק... אומרת לו אמא: למה עד היום לא דיברת? אומר הבן: כי עד היום לא היה חסר מלח במרק...

והנמשל הוא להודות להשם גם כשהכל בסדר, ולא להיזכר לדבר עם השם רק כשיש בעיות.

* אהבת חינוך זה לתת הרגשה טובה לשנוי לפרגן, לשמוח עם מה שיש לשנוי. טוב המלביץ שיניים לחברו ממשקהו חלב.

* אומר הרמח"ל זצ"ל: הכל נברא לעשות רצון ה', וכל אחד משרת את זה שמעליו, הדומם בשביל הצומח, שגודל על הקרקע, והצומח הוא המאכל של החי, והחי משרת את בני אדם, שאכילים בשר, והמדבר בשביל מה נברא? בכדי לשרת את אבא שבשמיים.

* "רחל מבכה על בניה" כי רחל למדה מלאה שדמעות עזרות, לאחר שראתה ש"עניי לאה רכות" - מדמעות ואלה עזרו לה לזכות בו' שבטים, כי דמעות עזרות, להתפלל עוד ועוד...

* "תשובה" ראשי תיבות תענית שק בניה הספד, אלו הם דרכי התשובה הרגילות. אולם אומר הבעל שם טוב זצ"ל: אני עושה

"הפכת מספדי למחול לי", במקום ת-תענית - תורה, ובמקום ש-שק - שמחה, ובמקום ב-בניה - ברכה, ובמקום ה-הספד - הודאה, הפכנו המספד לשמחה, "פתחת שקי ותאזוני שמחה..."

* המדרש אומר על אחד שהפליג באוניה, האוניה כמעט תבעה, התברר שיש נקב, הלה התחיל להוציא מים, אך נכנסו מים חדשים, עד שאמרו לו: טיפש, כל עוד החור פתוח מים ממשיכים להיכנס... חייבים לעשות "סור מרע" כדי לשמור על ה"עשה טוב".

* אומר החידושי הרי"ם זצ"ל: "העונה לעמו ישראל בעת שועם אליו" - כשאתה מחפש את האלוקים באמת הוא יענה לך...

– מושלם, סימן שעדיין לא עלה עליו עול תורה. כי כשנכנסים בעול תורה צריכים תמיד להרגיש שנמצאים בחצי הדרך. וכן ארון העדות היו כל מידותיו חצויות "אמה וחצי" "אמתיים וחצי", לרמו לנו שתמיד צריך להיות בבחינת חצי, לא מושלם, תמיד צריך לשאוף לעוד ועוד, ואף פעם לא להסתפק במה שיש.

אברהם אבינו ע"ה "יושב פתח אהל" – הוא תמיד הרגיש רק בפתח אוהלה של תורה. כי כך צריכים לנהוג, לשאוף תמיד לעוד. וכפי שאומרים: "ידעתי שידעתי – לא ידעתי" – אם אני חושב שאני כבר יודע הכל, לעולם לא אדע הכל, כי כבר אין לי שאיפה להמשיך ולהתקדם, אך אם "ידעתי של ידעתי – ידעתי" – אם אני מודע לכך שיש לי עוד הרבה מה ללמוד ובמה להתקדם, אזי אני בסופו של דבר אדע עוד ועוד. ומי שיודע – מתחיל לדעת שהוא לא יודע...

* העם היהודי, אסור לו להסתפק במועט, יהודי צריך תמיד לשאוף לעלות יותר, כמו שאומר המדרש על מה שכתוב "ממדבר מתנה" – אדם צריך לשים עצמו כמדבר שומם, בענוה, ומי שנוהג בענוה מקבל מתנה, ומה זה מתנה? כמו שמשנה רבנו ע"ה בתחילה היה לומד תורה ושוכח, ביקש מהקב"ה שירחם עליו, אמר לו ה' אני אתן לך את התורה במתנה, ומתנה לא עוזבים, כמו שכתוב "כי לקח טוב נתתי לכם – תורתנו אל תעזבו", ומי שנוהג בענוה מקבל את התורה במתנה והיא לא עוזבת אותו, והוא לא שוכח אותה. ו"כל עצמותי תאמרנה השם" – התורה הופכת להיות חלק מעצמותי של היהודי העוסק בה, שאם הוא עוסק בתורה הוא מתקדם בקדושתה, ונהפך להיות משכן לבורא עולם, כמו שכתוב "זעשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – בתוכו של כל אחד, הוא מתקדם ונהיה מקום לשכינה, וכמו שנאמר "וממתנה נחליאל" – שבסוף זוכה על ידי מתנת התורה שיהיה השם יתברך מתנחל בתוכו, "ומנחליאל במות" – הוא מתרומם לפסגה העליונה, "מעלים בקודש ולא מורידים", צריך תמיד להתרומם עוד ועוד.

* אם מסתפקים ב"לצאת ידי חובה" אז מחפשים התרים לא נכונים "להיפטר" מהמצוות.

*****

הגאון רבי שלום הכהן שליט"א

רב אזורי – מ.א. שפיר

* חודש אלול זה בבחינה של מוסיף מחול על הקודש, שכן בעשרת ימי תשובה "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת", וכתוב "שובה ישראל" בלשון יחיד, הדלתות פתוחות ואפילו תשובת היחיד מתקבלת בקלות, ובימי חודש אלול שהוא הכנה לעשרת ימי תשובה, גם בהם אפשר בקלות להתקרב אל השם יתברך. הדלתות פתוחות, יש "קבלת קהל", וגם תשובה שאינה מכל הלב, והאדם עדיין רוצה ולא רוצה, גם היא יכולה להתקבל, [וממנה יבוא להתקרב יותר ולעשות תשובה שלמה].

* משה רבנו ע"ה רצה להכנס לארץ, כי הוא רצה את תורת ארץ ישראל, הוא רצה לנצל את החכמה המיוחדת אשר זוכים

לה רק בארץ הקודש. וכפי שמסופר על הרב אליהו דסלר זצ"ל שהיה תקופה משגיח בחו"ל ותקופה משגיח בארץ, וישנם שאלות קשות שונשאל על ידי תלמידיו בחו"ל, אמר הרב דסלר לתלמידיו: המתינו עד שאחזור לארץ ישראל ושם אתבונן שוב בדברים ובודאי אמצא תשובה נכונה בזכות ארץ ישראל.

* "כתוב על פרה אדומה" תמימה אשר לא על עליה עול" – דורשים בזה: אם האדם חושב שהוא כבר תמים

על מזג האויר...

בשנה האחרונה נהיה נושא "מזג האויר" מאד מעניין, אולי היום תהיה סערה גדולה? ירד שלג כבד? תהיה רעידת אדמה? יהיה חום כבד? כל הדברים הכי לא צפויים קרו בשנה האחרונה, והזכירו לכולנו שהקב"ה הוא "משנה עתים ומחליף את הזמנים", ורק הוא הבעל הבית האמיתי של העולם...

אפשר לתכנן תוכניות לימי החופש, אבל פתאום גל חום פוקד את ישראל, שרפות פורצות בחוצות ירושלים, הכבישים סגורים... כי אפשר לתכנן הרבה תוכניות אך זקוקים אנו בעיקר ל"סיעתא דשמיא", אם מקדישים הרבה זמן לתכנן את החופש צריך להקדיש גם הרבה זמן לתפילה לבורא עולם שהכל יעבור בשלום, שנלך לשלום ונחזור לשלום, ושלא יהיו שום הפרעות.

בשנה שעברה הטילים "הרסו" לישראלים את החופש, נו, אז תעשה מלחמה עם האויבים... אז השנה החום "הורס" את החופש, את מי הפעם תעניש? חייבים לשנן לעצמנו: "אין אדם נוקף אצבעו למטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה", אנו מוכרחים לעזרת השם בכל רגע.

המסקנה היא: גם להתפלל ולבקש על כל דבר, כי שום דבר אינו מובן מאליו, ולומר "בעזרת השם" עם כל הכוונה, וכן גם להודות לבורא עולם על כל מה שהצלחנו לעשות. יצאנו לטיול? תודה לבורא עולם שהצלחנו לצאת, חזרנו בשלום? תודה רבה לבורא עולם שהשגיח עלינו בהשגחה פרטית. כי שום דבר לא מובן מאליו!

ואגב, גם זה מסימני הגאולה הקרבה, שחשים יותר ויותר שאין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים.

מעשה ולקחו: חטא אחד פחות

הנתיב. ייאוש השתלט עליו. הוא חש שכוחותיו אוזלים. פתאום שמע קול קורא: 'מי שם?!' 'אני!', השיב אלכסנדר בקול רפה, אך בגאווה שעדיין לא עזבה אותו.

המציל היה סוחר יהודי שעשה את דרכו ביער. הוא לא ידע את זהות האיש שהציל, אך דאג לו במסירות. הוא הביאו אל ביתו, חימם את גופו, השביעו במאכל והרווהו במשקה. כאשר הגיעה העת להיפרד, שאלו אלכסנדר כיצד יוכל להודות לו, והסוחר ענה כי עשה זאת שלא על מנת לקבל פרס.

כמה ימים לאחר מכן התקבלה בבית הסוחר הזמנה מלכותית להשתתף בערב מיוחד בארמון המלוכה. עם הגעת הסוחר למקום זכה לכבוד הגדול ביותר שחלק המלך מעודו לאדם כלשהו. המלך הושיב את היהודי לידו, וסיפר באוזני כל המסובים כמה הוא חייב תודה לאיש שהציל את חייו. הוא העניק לו מתנות רבות והשתדל בכל דרך להסב לו את התענוג הגדול ביותר שרק אפשר". הרבי סיים את סיפורו והישיר מבט אל זקני החסידים. הללו אימצו את מוחם בניסיון להבין את פשר הסיפור, ותלו ברבי עיניים בציפייה. חייך הרבי ואמר: "שוו בנפשכם את הכבוד והעונג הגדול שחווה אותו סוחר. דעו, כי כל זה אינו מגיע לאחד מאלף אלפי אלפים מגודל התענוג הנגרם לריבונו של עולם כשאתם מקרבים את היהודי האומלל הזה, ובזכות הקירוב שלכם הוא עושה עברה אחת פחות!..."

"האם תרצו למנוע את התענוג הזה ואת נחת הרוח הגדולה הזו מהקדוש ברוך הוא!?"

נפילה לשאול תחתית: "מאז באתי בחברתכם התאמצתי שלא למעוד שוב, ולמרבה הצער כשלת. אבל אם תרחיקו אותי, אאבד את התקווה להיחלץ מדרך החטא ואני עלול חלילה לרדת מטה מטה".

הימים היו סמוכים לראש השנה, וחסידים רבים נסעו לליאוננה, אל רבי שנאור זלמן מלאדי זצ"ל. נכנסו זקני החסידים מווילנה ושטחו לפני הרבי את סיפורו של האיש. הם סיפרו על החלטתם לסלקו מאיתם, כדי לשמור על כבוד החסידות.

הרבי האזין להם ברוב קשב, ואז פתח ואמר: "אספר לכם סיפור:

לאלכסנדר מלך רוסיה נודע כי ביער נצפה דוב ענק. בהיותו חובב ציד, הפץ מאוד לצוד את הדוב, ולהציג את פרוותו לעיני האצילים והשרים.

מזג האוויר היה קר וסוער, אך הוא היה נחוש לצאת בעקבות הדוב, בטוח היה בהכרתו את היער. הוא נכנס בין העצים והחל לחפש אחר הדוב.

לפתע הבחין בדוב והחל לדלוק אחריו, שוב ושוב חמק הדוב ממנו, מתוך מנוסה למעבה היער. הלילה החל לרדת, סופת שלגים השתוללה, ושלג כבד כיסה את היער. כאשר סוף סוף החליט המלך לשוב על עקבותיו קלט כי אין לו שום מושג כיצד מוצאים את הדרך החוצה.

המלך ניסה ללכת בין עצי היער, בתקווה למצוא שביל מוכר, אך לשווא. הלילה ירד, והמלך בילה אותו בין העצים, רועד מקור וחרד מפני חיות הטרף.

הבוקר עלה ושוב ניסה המלך לחזור לדרך המלך, אך לא מצא את

שמו של שמעון לייב נודע לשמצה בעיר ווילנה. האיש ירד מדרך הישר ופרק מעליו עול תורה ומצוות. העיר כולה הזדעזעה כאשר עבר עברה חמורה ומכוערת ביותר.

הציבור נחלק בתגובתו. היו שזכרו את ימיו הטובים ונדו בראשם בעצב, כאומרים "כמה מצער לראות אדם נופל ברשתו של היצר ומיזדרר לבאר שחת". אחרים הביעו את זעמם על חוצפתו ועל העזתו לפרוץ את חומות התורה והיראה.

הכול התרחקו ממנו. בכל מקום הצביעו עליו באצבע מאשימה. גם כאשר רצה להיכנס לאחד מבתי הכנסת בעיר סולק בחרפה.

יום אחד עבר האיש ליד בית כנסת חסידי, שמע את הניגונים הבוקעים ממנו, והחליט להיכנס. החסידים בחרו בפלך השתיקה ולא הביעו את דעתם על מעשיו.

כמה ימים לאחר מכן נכנס האיש שנית לבית הכנסת, בעיצומה של התועעות חסידית. גם הפעם לא אמרו לו המשתתפים דבר, ומאז החל האיש להופיע במקום תדיר. ככל שתכפו שם ביקוריו התחולל בו שינוי לטובה. הוא זנח את מעשיו הרעים והביע רצון לחזור לדרך הישר.

כשלושה חודשים נמנע האיש ממעשי החטא, והכול שמחו על השינוי שחל בו, אך אז נודע כי שוב סרח וחטא חטא חמור. הפעם התקשו החסידים להבליג. הם החליטו כי החשש לחילול כבוד החסידות מאלץ אותם לסלקו מחברתם.

כאשר מסרו לו את דבר החלטתם, טען האיש כי בכך הם גוזרים עליו

מעוניין לקבל את העלון כל חודש בדואר \ דוא"ל? תוכל ליצור אתנו קשר

ב: 08-9743208 או: Mabatye@gmail.com

2 סגולות להצליח בדין

עוד אומר ה"קדושת לוי" זצ"ל: עבודת איש הישראלי בעולם הזה הוא, לראות תמיד בעינינו טבא על ישראל, **והבא לטהר עצמו במדה טובה הזאת הקדושה, מסייע לו השם יתברך שלא יראה שום רע חס ושלום בישראל**, ויוכל תמיד ללמוד זכות, וזהו כלל גדול בעבודת השם יתברך, כי מי שאין בו מדה טובה הזאת לראות תמיד רק טוב בישראל ושישראל יהיו משובחין תמיד בעיניו, **ידע נאמנה** שלא יזכה כל ימי חייו להכנס בפתח שער עבודה הבא, שזה השער לה.

המעביר על מדותיו

מסופר בספר "תולדות אדם" (מובא ב"דורש טוב" האזינו) כיצד שיכנע רבי שלמה זלמן מוילנא זצ"ל אדם שימחל לחבירו בערב יום הכיפורים: אדם אחד בא בערב יום הכיפורים לרצות ולפייס את חבירו. הלה לא רצה למחול לו היות וטען כי לפי הדין אינו צריך למחול לו, מפני שהוציא עליו שם רע. במעמד זה היה נוכח רבי שלמה זלמן בהיותו נער. פנה רבי זלמן אל הסרבן ואמר לו: הרי ידעת את מאמר חז"ל "לא חרבה ירושלים אלא על שהעמידו דבריהם על דין תורה", והדבר תמוה שהרי בספר יחזקאל כתוב שעברו עבירות גדולות, אם כן כיצד אומרים חז"ל שסיבת החורבן היא בגלל שלא עשו לפנים משורת הדין? אלא כך הוא הביאור: באמת עברו אז ישראל עברות גדולות, אולם כל זמן שהיו מעבירים על מידותיהם גם הקדוש ברוך הוא נהג עמהם מדה כנגד מדה והעביר על פשעיהם, אבל כאשר הם העמידו את כל עניניהם על דין תורה, ולא עשו לפנים משורת הדין, גם ה' נהג כך עמהם והביא את החורבן על כל חטאיהם. הדברים יצאו מפי רבי שלמה זלמן ואותו סרבן לא איחר כרגע ומיד פנה אל מפיסו ואמר: הנני מוחל לך בלב שלם ונפש חפוצה על כל מה שעשית לי, ומעתה הננו ידידים אוהבים, ומיד נפלו שניהם על צארי הילד הנעים והודו לו על השלום ששם ביניהם.

הדן לכף זכות

אומר ה"חפץ חיים" זצ"ל ("שמירת הלשון" שער התבונה פ"ד): "ביום הדין הגדול בעת התחייה צדיקים גמורין נכתבין ונחתמין לאלתר לחיי עולם, ואילו רשעים גמורים והיינו שיש להם רוב עוונות נכתבין ונחתמין לאלתר לגיהנם רח"ל, והנה גם אם יש לאדם זכויות רבות כחול, מכל מקום אם הקב"ה יתנהג עמו במדת הדין הגמורה לא ישארו בידו כי אם מעט מעט, כי כמה מצוות לא עשה אותם בשלמות כל פרטיהן, וגם מה שהשלים עם פרטיהן כמה מהם לא השלים באהבה וביראה ובשמחה כמו שצריך, ואם הקב"ה ידקדק איתו חס ושלום ימצאו רוב מצוותיו בעלי מומין, והמצוות שישארו יהיו מיעוטא דמיעוטא נגד העוונות שיש לו, ויקרא על האדם זה שם רשע לעולם רח"ל, אבל אם הקב"ה ינהג עמו במדת הרחמים, ויחפש עליו זכות בכל עניניו ישארו זכויותיו על מכוון, ואף מהעוונות שלו הוא ימעט כי בודאי ימצאו כמה וכמה מהעוונות שיש לחפות עליו שעשה בשגגה או בסבה אחרת, כללו של דבר אם ירצה הקב"ה לחפש זכות על האדם לא יבצר ממנו, וממילא אם יתמעטו מקצת עונותיו תכריע כף הזכות ויקרא עליו שם צדיק לעולם".
ובמה כל זה תלוי? ממשך החפץ חיים: "כל זה תלוי לפי ההנהגה שהנהיג את עצמו בימי חייו עם הבריות. אם דרכו היתה לדון אותם לכף זכות, דנין אותו גם כן לזכות כדאיתא שבת קכ"ז. ואם דרכו היתה ללמד חובה על הבריות ולדבר עליהם רע, גם מלאכי השרת מדברים עליו רע למעלה, כדאיתא במדרש במשלי. על כן צריך שידע האדם בנפשו בעודו בחיים, כי בעת שהוא דן את חברו בין לטב בין למוטב אז בדבוריו ממש הוא מוסר דין לעצמו".
דומה לזה אומר כבר רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל כלפי המשפט בראש השנה ("קדושת לוי" שופטים).

אחד בא לרבי יעקב ישראל קנייבסקי, ה"סטייפלער" זצ"ל, ואמר לו: "רבינו אני נכשל הרבה". שאלו הרב: "האם אתה גם מנצח?" ענה אותו אחד: "אבל אני נכשל הרבה". שאלו שוב הרב: "אבל לפעמים אתה כן מנצח?" ענה לו שוב: "רבי אולם הכישלונות רבים הם". שאלהו שוב הרבי: "בכל זאת, תענה לי אם לפעמים אתה כן מנצח." או אז הבין התלמיד כבר את שאלת הרב וענה: "אמת, לפעמים אני מנצח." אמר לו הסטייפלער: "ובכן לך בכוחך זה, לך בניצחונות אלו המועטים, אליהם שים לבך. מהם תשאב כח ועידוד ותמשיך הלאה".

אומר לנו אבינו שבשמים "כל מלאכת עבודה לא תעשו" – אין צריכים לפעול מאומה כדי להביא רחמים כי אם עניין אחד – "יום תרועה יהיה לכם" – שיהיה ביניכם רעות אהבה ואחווה, ואז יהפך הכל לרחמים וחסדים (עפ"י "אור פני משה", שיחות התחזקות).

איך ניתן לעשות תשובה מתוך שמחה?

למה אני צריך את כל הניסיונות האלה? הייתי מעדיף להילד בבית דתי...

משא ומתן עם היצר הרע לכבוד חודש אלול...

איך מצליחים לקיים את מצות השמחה בחג, האם לוחצים על "כפתור מיוחד" ומתחילים לשמוח?

תשובות לשאלות אלו ולעוד רבות, תוכל למצוא בחוברת "אשריכם ישראל - מכתבי חיזוק ברוח התקופה", אשר י"ל בהסכמת מרנן ורבנן כ"ק האדמו"ר רבי נסים מויאל שליט"א, הגאון רבי ישראל אהרנסון שליט"א, והגאון רבי אריה לינדר שליט"א.

פנינים מרבותינו על:

"עבודת התשובה מתוך שמחה וחיזוק" (מלוקט מתוך הספרים "בשבילי נברא העולם" ו "נועם החסידות")

הקב"ה רמז להיות קרובים אליו, שאל יתיאשו ואל ייראו מגשת אליו בעבור עוונותיהם שעשו מקודם, כי העיקר להתקרב על כל פנים מהיום והלאה, ושלא לחטוא עוד, ולזה אמר "ועתה אם שמוע תשמעו בקולי" וזה מצוות תשובה, והוא חסדו הגדול שרוצה לקרב השבים ושלא לזכור להם מעשיהם הראשונים. (עבודת ישראל)

נאמר "המאמין לא יחוש" (ישעיה כח, טז), פשיטא שכל יהודי מחוייב לשמור את עצמו מאד שלא יכשל ברע ח"ו, אכן אפי' אם כבר נכשל בהרבה רע, אם הוא מאמין, לא יחוש ולו יתייאש וכמו שאמרו חז"ל (בראשית רבה פ' ס"ד) גץ אחד יוצא מתוך המפוח שלך ושורף את כל הפשתן, כמו כן אנחה אחת היוצאת מעומקא דליבא של יהודי יש בכוחה לשרוף ולכלות את כל הרע. (דברי שמואל)

"מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו" (הגדה של פסח), בעל ההגדה סיפר זאת בזמן גאולתנו בכדי שלא יאמר האדם הואיל והריעותי את מעשי עד הנה, אין לי עוד תקנה להתקרב אל ה', אלא אדרבה יתחזק האדם לשוב על כל פנים מהיום, ויאמר בליבו, הלא מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו ואף על פי כן קרבנו המקום לעבודתו. (עבודת ישראל)

"מלך סומך נופלים מלך עושה מעשה בראשית" אמרו בשם מרן הס"ק מסלונים ז"ע: אם יהודי נפל ממדרגתו, יתחזק בזה שהקב"ה הוא מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, לא רק שברא הכל אלא מחדש בכל יום, אם כן הוא בריה חדשה ואינו זה שהיה עד עתה, וזה "סומך נופלים" על ידי ש "עושה מעשה בראשית". (דברי שמואל)

נצטוונו לזכור בכל יום יציאת מצרים, ואין המכוון על ההזכרה בפה בלבד, אלא שיהיה דבר זה נקבע בעומק לב כל ישראל, שאם חס ושלום יהיה משוקע באיזה תאוה וסיאוב רחמנא ליצלו, ולא יוכל לשית עיצה בנפשו, אל יתיאש עצמו, כי כמו שעם ישראל היו שקועים במצרים במ"ט שערי טומאה וה' יתברך הוציאם משם בלי שום אתערותא דלתתא, כן גם לי יעזור ה' יתברך. ולזה נצטוונו לזכור יציאת מצרים. (פרי צדיק להרה"ק רבי צדוק מלובלין זצ"ל פסח אות כ"ד)

"סור מרע ועשה טוב", בשעה שאתה עושה טוב היה בעיניך כאילו היית סר מרע כל ימי חיך, ומעולם לא עשית כל רע, כדי שתוכל לעשות הטוב בשמחה פנימית. (תורת אבות בשם הס"ק רבי מרדכי מלכוביץ זצ"ל)

כשאדם הולך תדיר שרוי בדאגות, אפילו בדאגות עונות ואין לו שמחה, אינו יכול בשום אופן לבא לשלמות העבודה, כמה דאת אמר: קוב"ה לא שריא באתר חסר וכו'. וזהו מאמר הכתוב: "כי עונוי אגיד; אדאג, מחטאתי" וגו', היינו אם כי כל דאגותי הם עונות, בכל זאת "ואויביי, חיים עצמו". (תורת אבות בשם הס"ק רבי אברהם מסלונים זצ"ל)

מדברי רבי אלימלך מליזענסק למדנו שעיקר מה שנאמר "וחטאתי נגדי תמיד" הוא דווקא קודם התפילה ועשיית המצוות, ובשעה שעוסק בענייני גשמיות, אבל בעת עמדו בתפילה צריך להיות בשמחה ובהתלהבות גדול, באהבה וביראה, ולא יעלה כלל על מחשבתו מהעבירות שקדם, כי זה הוא **עצת היצר הרע, כי יותר חשוב להיצר הרע העצבות שאחר עשיית העבירה מהעבירה גופא, כדי שיוכל להפילו לעצבות**, כידוע בזה בשם רבינו הקדוש "החזה מלובלין" זצ"ל. (אמרי נועם להרה"ק ר' מאיר מדז'יקוב זצ"ל פרשת מצורע)

מערכת "אשרכם ישראל" משגרת בזאת

ברכת שנה טובה ומתוקה

לכל חברי וידידי "אשריכם ישראל", העומדים לימיננו בכל עת, ומקדישים מזמנם, הונם, ואונם, בכל עת. למען הפצת עשרות אלפי עלוני חיזוק ועידוד, חוברות, ודיסקים, דפי הדרכה לחגים, ארגון שיעורי תורה בבתי המדרש וב"קו החיזוקים", ועוד כהנה רבות.

יהי רצון שתזכו יחד כל בית ישראל לשנת גאולה וישועה, גאולה כללית ופרטית, ימלא ה' כל משאלות לבכם לטובה, ותזכו לכל הישועות מתוך שמחה, הרחבת הדעת, וישוב הדעת.

תהא שנת עידוד וחיזוק